

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **R. s.r.o. „v likvidácii“**, Š., IČO: X. proti žalovanému: **L., a.s.**, J.L. IČO: X. zastúpeného advokátom doc. JUDr. Ľ.F., CSc., AK K.B., o zaplatenie **15 977,41 eur s príslušenstvom** vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 26 Cb /35/2005 o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 11. mája 2010 č.k. 2Cob/242/2009-379, 2Cob/243/2009 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 11. mája 2010 č. k. 2 Cob/242/2009-379, 2Cob/243/2009 v napadnutej časti **z r u š u j e** a v rozsahu zrušenia vracia vec tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava III v Bratislave rozsudkom z 22. apríla 2009 č.k. 26Cb/35/2005-290 konanie v časti zaplatenia istiny vo výške 1 664,30 eur zastavil, vo zvyšku súd žalobu zamietol. Súčasne uložil žalobcovi nahradiť žalovanému trovy konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal úhrady sumy 481 335,57 Sk s príslušenstvom titulom zaplatenia ceny za dodávku surového kravského mlieka. Súd vychádzal zo zistenia, že žalobca ako kupujúci dňa 23. marca 2004 uzatvoril so spoločnosťou S., a.s. Bratislava kúpnu zmluvu o dodávke surového kravského mlieka. Dňa 9.9.2004 uzavrel dodatok č. 4 ku kúpnej zmluve. Podpísaním tohto dodatku zo strany žalobcu ako veriteľa a L., a.s. Levice v pozícii tretej osoby došlo k tzv. kumulatívnej intercesii v zmysle § 531 ods. 2 Občianskeho zákonníka. L., a.s. tým prevzali dlh za S., a.s. Bratislava a stal sa tak žalobcovým dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi. L., a.s. v súlade s článkom 1 ods. 2 uvedeného dodatku predložil zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorý zmluvný vzťah neakceptoval. Pôvodný odberateľ mlieka spoločnosťou S., a.s. kúpnu cenu za odobraté mlieko doposiaľ nezaplatila a k úhrade kúpnej ceny nedošlo ani zo strany L., a.s. Žalovaná istina

predstavuje neuhradené faktúry č. 4071000, 4081000, 4091000, 4101000 a 4111000, v ktorých je ako odberateľ uvedená spoločnosť S., a.s. a 5 045,57 Sk vyčíslený 0,03 % denný úrok z omeškania podľa § 369 Obchodného zákonníka v spojení s čl. XIII kúpnej zmluvy. Žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie 1 664,30 eur späť, preto súd konanie v tejto časti s poukazom na ust. § 96 OSP zastavil.

Identické znenie dodatku č. 4 bolo uzatvorené medzi viacerými dodávateľmi, pričom na okresnom súde prebiehalo viacero konaní. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č.k. 4Obdo/25/2007 dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1Cob/329/2006-233, ktorým bol zmenený rozsudok okresného súdu č.k. 22Cb/35/2005-175 zo dňa 18.04.2006 zamietol. V tomto rozhodnutí sa dovolací súd stotožnil s posúdením obsahu dodatku č. 4 ku kúpnej zmluve že týmto žalovaný mal v úmysle za predpokladu, že žalobca sa v budúcnosti stane dodávateľom kravského surového mlieka priamo pre žalovaného, uzavrie zmluvu o postúpení pohľadávky, na základe ktorej by pohľadávku žalobcu, ktorú mal voči spoločnosti S., a.s. zaplatiť. Povinnosť pre žalovaného zaplatiť spornú pohľadávku žalobcu však z dodatku č. 4 ku kúpnej zmluve jednoznačne nevzniká. Z obsahu dodatku č. 4 ku kúpnej zmluve nevyplýva, že žalovaný pristúpil k dlhu spoločnosti S., a.s. podľa ust. § 531 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ku uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a L. nedošlo a podľa článku I bod 3 DODATKU č. 4 neprešiel zmluvný vzťah na L., a.s. Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky už vyslovil právny názor na posúdenie dodatku č. 4 okresný súd sa v tomto konaní už ďalej nezaoberal otázkou prejavu vôle a uplatnenými námietkami a výkladom účastníkov konania.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca nepreukázal nárok na zaplatenie žalovanej sumy, ktorá predstavuje dodávku mlieka po 9.9.2004. Nesvedčí mu ani právny titul podľa ust. § 451 ods. 2 Obč. zákonníka o bezdôvodnom obohatení. Svedkovia nepotvrdili, že mlieko ktoré bolo zväžané bolo prevzaté žalovaným. Vzhľadom na uvedené súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 OSP.

Krajský súd v Bratislave rozhodujúc o odvolaní žalobcu rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 14 309,80 eur a 0,03 % denný úrok z omeškania zo sumy 4 391,95 eur od 3.9.2004 do zaplatenia a zo sumy 4028,35 eur od 4.11.2004 do zaplatenia, zo sumy 4 383,59 eur od 4.12.2004 do zaplatenia a zo sumy 1 376,35 eur od 19.12.2004 do zaplatenia. Uložil tiež žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy prvostupňového konania v sume 5 559,28 eur a trovy odvolacieho konania v sume 1 327,47 eur. Tiež potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava III č.k.

26Cb/35/2005-343 zo dňa 6.7.2009. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa vo veci vykonal dostatočné dokazovanie a na jeho základe ustálil správne skutkový stav. nesprávne však vec právne posúdil, keď dospel k záveru, že žalovaný nie je pasívne legitimovaným účastníkom a že žalobca nepreukázal nárok na zaplatenie žalovanej sumy voči žalovanému.

Odvolačí súd vyhodnotil dodatok č. 4 k platne uzavretej pôvodnej kúpnej zmluve tak, že jeho podpísaním a s ohľadom na prejav vôle jej účastníkov žalovaný pristúpil ako kupujúci č. 2 ku kúpnej zmluve, podpísaním dodatku dňa 9.9.2004, čo vyplýva aj z označenia účastníkov predmetného dodatku a tiež úmyslu zmluvných strán vyjadreného v bode 3 článku 1 dodatku, kde ku dňu vyplatenia pohľadávky žalovaným prešiel zmluvný vzťah z kúpnej zmluvy na žalovaného a žalovaný by sa stal jediným kupujúcim.

Pri výklade ust. § 266 ods. 3 Obch. zák. treba prihliadať na všetky okolnosti súvisiace s prejavom vôle, vrátane rokovania o uzavretí zmluvy a praxe, ktoré strany medzi sebou zaviedli, ako aj následného správania strany, pokiaľ to povaha veci pripúšťa. Podľa § 266 ods. 4 Obch. zákonníka prejav vôle, ktorý obsahuje výraz pripúšťajúci rôzny výklad treba pri pochybnostiach vykladať na ťarchu strany, ktorá ako prvá v konaní tento výraz použila. Za použitia interpretačných pravidiel treba vykladať aj článok I bod 1 dodatku č. 4 za prevzatie dlhu, aj keď sa v ňom uvádza výraz pohľadávka.

Z čl. I bod 1 vyplýva, že žalovaní preberajú a splatia pohľadávky, ktoré má predávajúci voči spoločnosti S. a.s. po lehote splatnosti ku dňu podpísania dodatku, a že dlžnú čiastku splatia predávajúcemu najneskôr do 15.11.2004. Bod 2 čl. I riešil len otázku splatenia a splatenie sa viazalo na podmienku uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok. Lehota na uzavretie tejto zmluvy nebola v dodatku stanovená, k jej uzavretiu nedošlo v dôsledku správania sa žalovaného, preto splatenie sa stalo úkonom nepodmieneným.

Aj keby pre žalobcu vyplývala povinnosť uzavrieť zmluvu o postúpení pohľadávky do 15.11.2004 a k jej uzavretiu v tejto lehote nedošlo, nemožno to vykladať na ťarchu žalobcu, pretože k prevzatiu splatného dlhu ku dňu 9.9.2004 došlo. Podmienečným sa stala len otázka splatenia prevzatého dlhu a zmeny účastníka na strane kupujúceho (ako jediného kupujúceho), čo však žalovaný zmaril.

Odvolačí súd po vyhodnotení všetkých dôkazov vo veci vykonaných dospel k záveru, že pohľadávka žalobcu je v plnom rozsahu dôvodná. V konaní bolo preukázané, že na základe pôvodne uzavretej zmluvy bolo riadne plnené zo strany dodávateľa aj po uzavretí dodatku č. 4, z čoho vyplýva, že povinnosť zaplatiť za dodané dodávky vyplýva aj žalovanému a nielen spoločnosti S. a.s., teda žalovaný je pasívne legitimovaným účastníkom konania na základe

dodatku č. 4 ku dňu 9.9.2004 z titulu prevzatia dlhu podľa § 531 ods. 1 Obč. zákonníka po 9.9.2004 a po uvedenom termíne z titulu kúpnej zmluvy podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka ako kupujúceho v druhom rade. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 220 OSP zmenil a žalobe vyhovel v plnom rozsahu. O úrokoch z omeškania rozhodol podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka a priznal dohodnutý 0,03 % denný dohodnutý úrok z omeškania podľa čl. XIII kúpnej zmluvy odo dní omeškania splatností jednotlivých faktúr. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 2 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP podľa úspechu účastníkov konania.

Odvolací súd tiež preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým žalobcovi nepriznal oslobodenie od platenia súdneho poplatku a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne a preto ho podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.6.2010 proti jeho výroku, ktorým zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava III tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 14 309,80 eur a 0,03 % denný úrok z omeškania zo sumy 4 391,95 eur od 3.9.2004 do zaplatenia, zo sumy 4 02835 eur od 4.11.2004 do zaplatenia, zo sumy 4 3083,59 eur od 4.12.2004 do zaplatenia a zo sumy 1 376,35 eur od 19.12.2004 do zaplatenia a vo výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote dovolanie žalovaný. Navrhol, aby dovolací súd zmenil rozsudok Krajského súdu v Bratislave tak, že žalobu zamietne, alebo aby zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov konania.

Dovolanie podal z dôvodov uvedených v ust. § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ OSP, keďže rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

K skutkovému zisteniu uviedol, že žalovaný v snahe získať nových dodávateľov ponúkol im riešiť ich zlú finančnú situáciu tým, že od nich odkúpi ich pohľadávky proti spoločnosti S. a.s. a oni sa po zaplatení ceny pohľadávok stanú jeho dodávateľmi. Keďže však dodávatelia boli podľa zmluvy pod hrozbou zmluvnej pokuty zaviazaní nedodávať bez súhlasu spoločnosti S. a.s. mlieko inému odberateľovi a navyše boli zaviazaní nepostupovať svoje pohľadávky proti spoločnosti S. a.s. tretej osobe, bol s uvedenou spoločnosťou dohodnutý postup zmeny záväzkového vzťahu formou dodatku ku kúpnej zmluve.

Dodatok č. 4 je trojstranný synalagmatický právny úkon medzi žalobcom, S. a.s. a žalovaným. Spoločnosť U., a.s. predstavuje ovládajúcu osobu žalovaného a aj keď nie je uvedená ako jedna zo zmluvných strán, prejavila svoju vôľu garantovať splatenie pohľadávok žalobcu za takých podmienok, ako je uvedené v čl. 1 dodatku. Podmienkou bolo okrem iného

uzavretie zmluvy o postúpení pohľadávok. Žalobca nevyzval žalovaného na zaplatenie a nedoručil žalovanému žiadnu zo splatných pohľadávok a ďalej až do novembra 2004 mlieko dodával výhradne spoločnosti S. a.s. V decembri 2004 vyzval žalobca žalovaného, aby mu zaplatil faktúry, ktoré vystavil spoločnosti S. a.s. Žalovaný tak odmietol vykonať, pretože podmienkami dodatku boli výhradne dodávky mlieka pre žalovaného a uzatvorenie zmluvy pre postúpenie pohľadávok najneskôr do 15.11.2004. Žalobca sám vypracoval zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorú poslal po 10.12.2004 žalovanému na podpis. Žalovaný zmluvu o postúpení pohľadávky z 10.12.2004 však už nemohol podpísať a to z toho dôvodu, že už bolo po lehote v ktorej sa zaviazal splatiť postúpené pohľadávky a navyše k tomuto dátumu sa žalovaný nestal výlučným odberateľom mlieka. Žalovaný nikdy nechcel uzavrieť, ani neuzavrel dohodu o prevzatí dlhu ani o pristúpení k záväzku. To by bolo možné len na základe zmluvy, ktorej náležitosti sú uvedené v § 531 Obč. zák. Dodatok č. 4 takéto náležitosti nespĺňa. Žalobca vedel, že jediným možným spôsobom uspokojenia jeho nárokov proti spoločnosti S., a.s. je postúpenie pohľadávok. Napokon sa o takýto úkon aj pokúsil hoci aj bez splnenia podmienok.

Žalovaný ďalej uviedol, že odvolací súd nesprávne právne posúdil obsah dodatku č. 4 a dospel k záveru, že ide o prevzatie dlhu v dôsledku nesprávnej interpretácie pojmov použitých v dodatku (pohľadávka, dlh). Kým s pojmom pohľadávka sa spájajú práva s pojmom dlh sa práva nespájajú. Dodatok neobsahuje žiadne neznáme, nepoužívané, alebo nepomenované pojmy, ktoré by nemohli byť zmluvným stranám známe. Záver odvolacieho súdu na strane 6, že článok I bod 1 dodatku č. 4, ktorý je prevzatím dlhu, aj keď sa v ňom uvádza výraz pohľadávka, považuje žalovaný za nesprávny, výkladovo vadný a zo samotného dodatku nevyplývajúci. Odvolací súd teda nesprávnym právnym posúdením veci zasiahol do právnej istoty žalovaného.

Žalovaný je tiež toho názoru, že žalobca nebol podľa vykonaného dokazovania vecne legitimovaný v zmysle podaného návrhu na začatie konania.

Podľa dovolateľa sa odvolací súd dopustil procesných pochybení. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní vychádzal z dokazovania, ktoré vo veci vykonal, okrem iného z výpovedí svedkov a listinných dôkazov. Odvolací súd nevykonal žiadne dokazovanie a súdom prvého stupňa vykonané dôkazy nesprávne interpretoval. Súd prvého stupňa v dôsledku zamietnutia žaloby, vychádzajúc zo záveru, že dodatok č. 4 nie je prevzatím dlhu sa s niektorými skutočnosťami nezaoberal, nevykonal v tomto smere dokazovanie, keďže ho nepovažoval za potrebné. Odvolací súd bez toho, aby vykonal dokazovanie dospel k záveru, že žalovaný zmaril uzavretie dohody o postúpení pohľadávok a k záveru, že prepravca, ktorý dovážal

mlieko pre S. a.s. ho dovážal aj priamo žalovanému. Žalovaný má za to, že ak žalobca tvrdí niektoré skutočnosti, dôkazné bremeno v konaní je na ňom, pričom žalobca sa v tomto konaní žiadne skutočnosti, ktoré by pre neho odvodzovali priaznivé právne dôsledky nepreukázal. Preto žalovaný súhlasí s rozsahom dokazovania na súde prvého stupňa, ktorý rozhodol o zamietnutí žaloby z dôvodu nepreukázaného nároku žalobcu. Na základe uvedeného možno konštatovať, že rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalovaný vzhľadom na uvedené považuje rozsudok odvolacieho súdu za nesprávny.

Z podania žalobcu zo dňa 10.11.2010 vyplýva, že Krajský súd v Bratislave dovolaním napadnutý rozsudok skutkovo i právne dôsledne vyargumentoval a treba tomuto rozhodnutiu prisvedčiť. Nie sú dané zákonné dôvody riešiť firmou L. a.s. podané dovolanie v prospech tohto dlžníka. Podaním zo dňa 6.12.2010 žalobca poukázal na judikatúru Súdneho dvora európskych spoločenstiev a rozhodovaciu činnosť Európskeho súdu pre ľudské práva tiež na judikatúru Ústavného súdu SR, oznámil tiež čísla rozhodnutí súdov, ktoré už rozhodovali v totožných veciach a ktoré už dali odpoveď na všetky sporovými stranami predkladané argumenty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 OSP) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 OSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 238 ods. 1 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 OSP), v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 242 ods. 1 OSP a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je podané opodstatnene.

Podľa ust. § 236 ods. 1 OSP dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 OSP).

V zmysle ust. § 241 ods. 2 OSP dovolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237,
- b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Z ust. § 242 ods. 1 OSP vyplýva, že dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i uplatneným dovolacím dôvodom, vrátane jeho obsahového vymedzenia; obligatórne sa zaoberá len vadami konania vymedzenými v § 237 OSP a inými vadami,

pokiaľ majú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzujú len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu opravného prostriedku.

Z obsahu dovolania žalovaného vyplýva, že dovolateľ dovolanie odôvodnil tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ a c/ OSP).

Odvolačný súd je viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v odsekoch 2 až 7 (§ 213 ods. 1 OSP). Ak má odvolačný súd za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu opakuje sám (§ 213 ods. 3 OSP). Odvolačný súd môže doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých účastníkom konania, ak ich nevykonal súd prvého stupňa, hoci mu ich účastník navrhol, alebo za podmienok ustanovených v § 205a (§ 213 ods. 4 OSP). Podľa § 220 OSP odvolačný súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 OSP).

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že podmienkou toho, aby odvolačný súd mohol zmeniť napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je, aby toto rozhodnutie považoval odvolačný súd za nesprávne, napriek tomu, že súd prvého stupňa podľa názoru odvolacieho súdu správne zistil skutkový stav veci. Aby odvolačný súd mohol dospieť k takému záveru odôvodňujúcemu zmenu napadnutého rozhodnutia, musí sa zaoberať skutkovými zisteniami, ku ktorým dospel súd prvého stupňa a až v prípade, ak zistí, že tomuto skutkovému zisteniu nemožno nič vyčítať, posúdi, či na správne zistený skutkový stav súd prvého stupňa správne aplikoval právnu normu (či vec správne posúdil po právnej stránke). K zmene odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa môže dôjsť aj vtedy, ak súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, podmienkou zmeny rozhodnutia však v takomto prípade je, že odvolačný súd sám doplní dokazovanie, na základe ktorého dospeje k úplnému skutkovému stavu tvoriacemu podklad pre rozhodnutie v danej veci.

Z obsahu spisu vyplýva, že odvolačný súd z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyvodil odlišné skutkové a na ich základe aj právne závery, ako súd prvého stupňa.

Ustanovenie § 213 ods. 3, ods. 4 OSP umožňuje odvolaciemu súdu, aby na základe doplneného dokazovania dospel k vlastnému zisteniu skutkového stavu, ktoré môže byť odlišné od skutkového zistenia, ktoré urobil súd prvého stupňa. Ak sa však odvolačný súd chce odchyliť od skutkových zistení súdu prvého stupňa na základe bezprostredne pred ním

vykonaných dôkazov, musí dokazovanie v zmysle § 213 OSP sám opakovať, alebo ho doplniť a zadovážiť si tak rovnocenný podklad pre odlišné hodnotenie dôkazov v zmysle § 132 OSP. Len takýto postup je v súlade so zásadou priamosti a ústnosti občiansko-právneho konania. Je neprípustné, aby odvolací súd ku svojim odlišným skutkovým zisteniam, vedúcim k záveru odôvodnenosti, či nedôvodnosti žaloby, dospel iba na základe prehodnotenia dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa. Treba v tejto súvislosti zdôrazniť, že znenie § 213 ods. 3 OSP neumožňuje taký výklad podľa ktorého by sa povinnosť opakovať dokazovanie mala vzťahovať len na niektoré druhy dôkazov (Nález Ústavného súdu SR II ÚS 400/09-57 zo dňa 6. mája 2010).

Odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku uvádza, že súd prvého stupňa správne ustálil skutkový stav veci, nesprávne však vec právne posúdil. Dovolací súd je však toho názoru, že odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutkových zistení, ktoré sa od skutkového zistenia súdom prvého stupňa podstatne líšia. Je tomu tak predovšetkým pri výklade prejavu vôle účastníkov pri uzatváraní dodatku č. 4, zisťovaní ich úmyslu a z toho vyplývajúceho hodnotenia obsahu sporného dodatku. Súd prvého stupňa k skutkovému záveru o uvedených skutočnostiach dospel rozsiahlym dokazovaním a to výsluchom viacerých svedkov a listinnými dôkazmi. Odvolací súd naproti tomu k opačnému skutkovému záveru dospel bez toho, aby dokazovanie opakoval, alebo doplnil. Odvolací súd žiadne dokazovanie nevykonal. Odvolací súd tak dospel k odlišnému skutkovému zisteniu len prehodnotením dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa bez toho, aby si zadovážil rovnocenný podklad pre odlišné hodnotenie dôkazov podľa § 132 OSP. Jeho skutkové konanie nadväzujúce na právne závery sú predčasné, preto ich v danej procesnej situácii nemohol dovolací súd hodnotiť.

Okrem toho rozhodnutie odvolací súd založil aj na skutkovom zistení o skutočnostiach, ktorými sa súd prvého stupňa nezaoberal a o ktorých neurobil žiaden skutkový záver, pretože ich nepovažoval pre rozhodnutie za relevantné (námietka týkajúca sa odkladacej podmienky zo strany žalovaného, záver o zmarení uzavretia dohody o postúpení pohľadávky žalovaným, o dodávke mlieka aj žalovanému, opodstatnenosť výšky nároku žalobcu, aktívna legitímácia žalobcu). Odhliadnuc od toho, že odvolací súd v uvedenom smere nevykonal žiadne dokazovanie svoje skutkové zistenie v odôvodnení rozsudku ani bližšie neodôvodnil, v dôsledku čoho je jeho správnosť nepreskúmateľná.

Na základe vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že v konaní pred odvolacím súdom došlo k inej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie veci

(§ 241 ods. 2 písm. b/ OSP). Na takúto vadu, i keby nebola dovolaním namietaná, dovolací súd musel prihliadnuť (§ 242 ods. 1 OSP).

Dovolateľ namietal tiež že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ OSP). Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej na zistený skutkový stav aplikuje príslušnú právnu normu, pri ktorej zo svojich skutkových zistení vyvodzuje právne závery. Dovolateľom napadnutý rozsudok nebolo možné v dovolacom konaní podrobiť prieskumu z hľadiska správnosti zaujatých právnych záverov, lebo skutkové zistenia odvolacieho súdu vyplývajúce zo spisu nedávajú vzhľadom na inú vadu konania pre toto posúdenie dostatočný podklad.

Keďže konanie odvolacieho súdu je postihnuté inou vadou, majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ OSP), takáto vada sama o sebe zakladá povinnosť dovolacieho súdu, aby na ňu prihliadol i keď by výslovne nebola uplatnená ako dôvod prípustnosti dovolania (§ 242 ods. 1 druhá veta OSP) Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie v zmysle ust. § 243b ods. 1 a 2 OSP.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znovu aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. augusta 2011

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová